

Vrijdag 27 september 2019

Vandaag begon het wandelweekend van de Schorrestappers. De weerberichten waren erg somber en beloofden weinig goeds. Maar deze morgen viel het mee, het was droog en de zon liet zich af en toe eens zien. We vertrokken om 11 uur. Het was onder een hemel van witte en grijze wolken, met hier en daar een streepje blauwe lucht dat we vertrokken. Het was niet koud en we reden naar Waalwijk, onze bestemming in Nederland. We reden door mooie landschappen, het was te zien dat de herfst zijn intreden had gedaan. Bomen met verkleurde bladeren, velen waren al af gevallen. We waren nog te vroeg voor het inchecken in het hotel. Dus gingen we met nog een koppel van de club te voet naar het centrum van Waalwijk. Gingen langs de winkeltjes en daarna gingen we iets eten, we kozen voor een tosti. We hadden tijd en daarom kuierden we langs de straatjes richting het stadhuis van Waalwijk. Langs mooie notariële huizen, villa's en langs oude pittoreske woningen kwamen we terug aan het Hotel. We haalden de sleutel aan de balie op en we gingen de valiezen uitpakken. Na het uitpakken gingen we ons

verfrissen om dan tegen half zeven naar het restaurant af te zakken voor de aperitief en het diner. 46 Schorrestappers zaten in een zaaltje apart. De aperitief een cava was aangeboden door de club, daarna was het tijd voor avondeten; welk in buffet vorm werd aangeboden. Een buffet van koude en warme gerechten, daarna was er een dessertbuffet met bavaois, ijs en andere zoetigheden. Na het eten hebben we met de groep en voor de liefhebbers een partijtje Bingo gespeeld. Voor de winnaars waren enkele mooie prijzen voorzien. Het was een gezellige avond, nu nog wat keuzen en iets drinken, om alvorens de kamer op te zoeken. Goed slapen want morgen is het wandeldag!

Zaterdag 28 september 2019

Na een stevig ontbijt gaan we met een bijna voltallige groep op pad voor onze dagwandeling. Ook onze kleinste Schorrestapper ging mee al was het dan nog in de buggy. Er was veel wind en een dreigende lucht maar voorlopig bleef het droog. Via enkele straten en een mooie dreef waren we vertrokken. De hoge bomen hielden de wind wat tegen. Echt koud was het niet, het was aangenaam om te wandelen! We passeerden de Hockey Club en gingen voorbij het Mandemakers Stadion van de Voetbalclub RKC Waalwijk. Een sliert motorrijders reden ons met veel lawaai voorbij.

We liepen langs sportpark WSC Eikendonk en er was juist een goal gescoord, dit ging gepaard met veel lawaai door de ambiance en de aanmoedigingen. Opeens werden we opgeschrikt door veel getoeter en we zagen we zwaailichten. Het was een konvooi van vrachtwagens, ongeveer 120 samen! Velen waren unieke exemplaren, en waren versierd met bloemstukken. De truckers bezorgden minder valide kinderen de dag van hun leven door hen mee te nemen in de stuurcabine. Nu verlieten we de baan en via een weg stapten we naar het water toe, en zochten we de stilte van het bos en de natuur op. Wat een verademing. De zon priemde door het dichte wolkendek.

We moesten onze ogen de kost geven want we zagen vele paddenstoelen, rode met witte stippen van baby tot reuzenpaddenstoelen. We waanden ons in het kabouterbos en kabouter Kwebbel was al in ons gezelschap!! Vele waterlelies versierden de waterplassen en de kleine meren. We liepen door en langs de Loonse Duinen. We wandelden langs een dierenpark met Bambi's, alpaca's, pony's en een zwart paard, een Moor. De wandeling ging verder langs smalle paadjes bezaaid met eikels, die kraste onder onze voeten. Onze fotografen legden ook vele kilometers af door naar links en rechts te lopen om de mooiste foto's te kunnen maken. Het was een mooi bos met water en een afwisseling van verschillende boomsoorten. Kastanjes, eikels en dennenappels lagen al verspreid over de weg. Zelfs een eetbare paddenstoel, het eekhoorntjesbrood. Nu konden we kiezen ofwel gingen we rechtdoor door het bos ofwel

langs de waterkant hoog en droog op een mooie weg. Een bord vertelde ons meer over de fauna en flora van het bos. We kwamen nu aan restaurant Duinrand voor onze lunch. Aan het restaurant stond een sprookjeshuis met alles over de Efteling. We mochten met Lisa onze jongste stapper binnen gaan kijken, het was prachtig gemaakt. Tijdens onze rustpauze kregen we een ferme plensbui te verwerken, maar na de lekkere lunch, als we pad gingen scheen de zon terug. We liepen terug de natuur in, en op het dood hout leefden vele zwammen. De wandeling was gevarieerd. We kwamen nu in de Drunense Duinen. Het was ploeteren door het losse, mulle zand. Maar het uitzicht was mooi, de wind speelde een spel met de wolken in de lucht. We keerden terug naar de

bescherming van het bos en we zagen hier vele omgevallen bomen en afgeknakte takken, alles blijft liggen als voedingsstof voor de bomen en de planten in het bos. Na nog enkele kilometers door het bos stopten we in het Galgenwiel, en namen een rustpauze. We zaten in een apart zaaltje en de luster leek op een omgekeerde tamboerijn. We kregen zelfs Hollandse hapjes, vlees- en kaas kroketten en kleine loempia's aangeboden door de club. Daarna gingen we verder op weg voor de resterende laatste kilometers naar het hotel. We liepen nu wel langs de weg en door woonwijken langs huizen met prachtig aangelegde tuinen. Op het water zagen we mooie zwanen. Een bord waarschuwde ons voor botulisme, een vergiftiging van het water door de blauwe algen. Hieraan kunnen vissen en watervogels sterven. Nu liepen we door een klein parkje waar een beeld stond van de zusters van het Heilig Hart en via de Nonnenkesbrug gingen we terug naar het hotel. Na het douchen was iedereen daar voor het aperitief en het avondeten. Het eten was lekker, het gezelschap gezellig. Zo konden we nog wat napraten en iets drinken om de dag af te sluiten om daarna onze kamer en ons bed op te zoeken.

Zondag 29 september 2019

Zondagmorgen en het was zwaarbewolkt, een donkere grijze lucht en het regende fel. Regenkleedij en de paraplu zeker niet vergeten. Na het ontbijten inpakken, de auto inladen en dan uitchecken. We hadden een rit van 20km voor de boeg, naar bistro De Rustende Jager in Biezenmortel. We parkeerde de wagen tussen de plassen en trokken onze

regelkleedij aan en namen onze paraplu mee. We konden kiezen tussen een wandeling van 3.5km of een langere van plus minus 6.50km. Het was gestopt met regenen, maar de lucht hing nog vol dreigende wolken. Het was niet koud, dus aangenaam wandelweer! Ik koos samen met onze kleinste stapper en nog enkele anderen voor de kleine wandeling. Maar we moesten toch ook door de grote zandbak! Het was wel spijtig dat we geen schupkes en pottekes mee hadden om zandkastelen te bouwen en zandpateekes te maken. De wind was hier in de duinen wat heviger, maar in het mooie bos was het stil en rustgevend. Het was een aangename wandeling door bos en duinen. In dit uitgestrekt gebied heeft men de gelegenheid om aan vele sporten te doen. Men zag hier mensen lopen, wandelen, paardrijden en ook mountainbiken. Ondanks het aangekondigde slechte weder was het hier toch druk en de zon probeerde een duit in het zakje te doen, door af en toe even te komen piepen. Het was af en toe wel drassig en het mulle zand was nu nat en zwaar, dat maakte het moeilijk om door te stappen. De kleinste Schorrestapper heeft flink mee gestapt en om ze aan te moedigen hebben we dan samen liedjes gezongen. Het was erg plezant en we hebben ons goed geamuseerd, we

waanden ons heel even ook terug een kind!! Terug aan de taverne De Rustende Jager hebben we eerst aan propere schoenen aangetrokken om dan met de ganse groep te lunchen. We hebben eerst onze grote dorst geleest en dan

genoten van een 12 uurtje. Daarna was het echt tijd om afscheid te nemen en iedereen keerde terug huiswaarts, het weekend dan weer voorbij.

Tot volgende keer!!